

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus quarti scena quinta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

- ΧΡ. Τί γ' ποιήσῃ, Φεράζε, ἢ πεφάξεϊ.
 ΓΡ. Ἀναγκάσαι δίχαιον ὄβη, ἢ Δία,
 1030 Τὸν εὖ παθόνθ' ὕπ' ἐμῷ, πάλιν μ' ἀνθροποιεῖν.
 Ἦ μὴδ' ὄπιθ' ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἐστ' ἔχειν.
 ΧΡ. Οὐκ ἔν' καθ' ἐχάστῳ ἀπεδίδω τ' νύκτα σοι;
 ΓΡ. Ἄμ' ἐδέποτέ με ζῶσαν σπολείφειν ἔφη.
 ΧΡ. Ὁρθῶς γε νῦν δέ γ' οὐκ ἐπὶ ζῆν σ' οἶεϊ.
 1035 ΓΡ. Ὑπὸ τ' γ' ἄλγος κατατέτηκ', ὦ Φίλιτατε.
 ΧΡ. Οὐκ· ἀλλὰ κατασίσηπας, ὡς γέ μοι δοκεῖς.
 ΓΡ. Διὰ δακτύλις μὲν ἐν ἐμέ γ' ἀν' διεκλύσαις.
 ΧΡ. Εἰ τυγχάνῃ γ' ὁ δακτύλιος ὢν τιλία.
 ΓΡ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ φροσέρεξῃ,
 1040 Οὔπερ πάλαυ κατηγοῦσα τυγχάνω.
 Ἔοικε δ' ὄβη κῶμον βαδίλειν. ΧΡ. Φαίνεϊ.
 Στέφανόν γέ τοι ἢ δαδ' ἔχων πορβύεϊ.

ACTUS QUARTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΝΕΑΝΙΑΣ, ΓΡΑΤΣ, ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

- Ἀσπάζομαι. ΓΡ. Τί φησιν; ΝΕΑΝ. Ἀρχαία φίλη,
 Πολιὰ γέννησαι ταχὺ γε, ἢ τ' ἔρανον.
 1045 ΓΡ. Τάλαι' ἐγὼ τ' ὕβρεως, ἢς ὑβρίζομαι.
 ΧΡ. Ἔοικε δ' ἀπὸ πολλῶν χροῶν σ' ἐωρακέναι.
 ΓΡ. Ποῖος χρόνος, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθές ἦν.
 ΧΡ. Τῆναιπὶον πέποθε τοῖς πολλοῖς ἀρα.
 Μεθύων γ', ἄς ἔοικε, ὄξύτερον βλέπῃ.

ΓΡ.

vf. 1035. Κατατίθημα] Euripides Electra vf. 240. Electra: ἐκὼν ὄρας μὴ πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας. Orestes: λύπαις τε συντίθηκας. Ergo primum vides quam aridum sit meum corpus — Dolore etiam contabuisse. Scholia ad Hecubam vf. 434. κυρίως τὸ τίθεισθαι ἐπὶ χροῶν λέγεται, καὶ κρη, καὶ τ' καὶ ὀλίγοι ἀγαλισκομένων καὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τ' καταπιπτότων ὑπὸ λύπης, καὶ διαρρομένων. Proprie verbum τίθεισθαι de nive dicitur, & cera, illisque quae sensim consumuntur: hinc transfertur ad illos qui moerore macescunt & tabescunt.

vf. 1038. Εἰ τυγχάνῃ] Ita quidem omnes, sed de-

bebat potius ei τυγχάνω —

Ibid. Τιλία] Etymologus: Ἄρα τιλίαν λέγῃ τὴν περιφύειαν τῆ κοσκίνης, παρὰ τὸ σὺ τὸ δὴλὸν τὸ σεία καὶ κινῶ, τὸ σῦθα. Orus τιλίαν dicit circulum cribri. A verbo σῦ quod significat quatio, moveo, est verbum σῦθα. Glossae: σῦθα cribro. unde σηλία & Attice τιλία. ut σήμερον & σήμερον. Glossae: Τιλίαι Incerniculae. Sunt & aliae significationes huius vocis, sed nulla huic loco magis apta. Dicit autem anus: Ita sum macie confecta, ut me per anulum trahere posses: sed alter videns eam satis adhuc crassam, dicit oportere anulum illum esse cribri circulum. vf. 1042.

- CHR. Quid igitur faciat, dic, & effectum dabitur.
 AN. Aequum utique est, cogere eum,
 1030 Qui à me beneficia acceperit, ut mihi vicissim benefaciat;
 Aut nihil quicquam *meorum* bonorum *eum* habere justum est.
 CHR. Annon igitur quavis nocte tibi reddidit?
 AN. Imò dicebat se vivam me nunquam deserturum.
 CHR. Recte quidem, at nunc non amplius vivere te putat.
 1035 AN. Nam prae moerore liquefacta sum, ô amicissime.
 CHR. Non; sed putrefacta es, ut mihi videris.
 AN. Per annulum me trahere posses.
 CHR. Siquidem is annulus esset cribri circulus.
 AN. Quin adolescentulus ipse accedit,
 1040 De quo dudum conqueror. (quem accuso)
 Videtur commissatum ire. CHR. Apparet:
 Coronam siquidem gestans & facem, incedit.

S C E N A Q U I N T A.

Senarii Iambici.

JUVENIS, ANUS, CHREMYLUS.

- JUV. Salvere jubeo. AN. Quid ait? JUV. Amica vetus,
 Celeriter sane incanuisti, Coelum testificor.
 1045 AN. Misera ego, quanta contumelia afficio.
 CHR. A multo tempore te non videtur vidisse.
 AN. Quanto tempore, miser, qui heri apud me fuerit.
 CHR. Ergo contra ei evenit atque *aliis* plerisque;
 Ebrius enim, ut apparet, acutius cernit.

AN.

vf. 1042. Στίφανον] Coronam & facem gerebant commissatum cunctes. Antiphanes apud Athenaeum VI. ἐπι κάμων, εἰ δὲ καὶ, ἰσχυροί, ὡς πρὸς ἰσχυροὺς ἐκείνους καὶ δάδα καὶ σφάνδος λαβύλλος commissatum, si videtur, eamus ut nunc sumus, non autem face sumta & corona. & unguentati incedebant; Apollodorus Comicus apud eundem VII. ἐξίνας — ἐπι κάμων — σφάνδος ἰσχυρίας καὶ μύρον ἐξίρε commissatum coronas habentes & unguentum Synesius Epist. 32. ἰδὼν τὴν πορνείαν οὐκ ἐβύλα διὰ τὴν ἀγορὰν ἐν σφάνδῳ καὶ μύροις, μεθύοντα καὶ καμάζοντα καὶ πᾶσις ἀκολατίας ἐμπιπλάμενον. Videns scortatorem illum incedentem

per forum coronatum & unguentatum, ebrium & commissatum & omnis flagitii plenum.

vf. 1046. Διὰ πολλὰ] In Vespis vf. 1474. ὡς ἐπι διὰ πολλὰ χεῖρα. Aeschylus in Peris vf. 743. φῶ ταχέϊα γ' ἄλθε χροσμῶν πρᾶξις — ἐγὼ δὲ περὶ διὰ μακροῦ χεῖρα τὸ δὲ ἰδὼν ἐπιτελευτήσῃς τις. Heu velox venit oraculorum impletio — ego autem autumnalem longo post tempore deos haec perfeduros. διὰ χεῖρα sine adjectivo idem est. Lysias de caede Eratothenis: ἀσμένῳ μὲ ἰσχυρία ἡκούσα δὲ διὰ χεῖρα. lubenti animo me videns rediuntem longo post tempore. Vid. infra vf. 1056.

- 1050 ΓΡ. Οὐκ· ἀλλ' ἀκόλασός ἔστιν αἰεὶ τὸς τρέπης.
 ΝΕΑΝ. ὦ Ποντοπόσειδον, καὶ θεοὶ φρεσδυτικοί,
 Ἐν ταῖς φρεσάπω τῆ ρυτίδων ὅσας ἔχῃ; ΓΡ. Ἄ, ἄ.
 Τὴν δᾶδα μή μοι φέρῃ. ΧΡ. Εὐ μὲν τοι λέγῃ.
 Ἐὰν γὰρ αἰτίω εἰς μόνον σπινθῆς λάβῃ,
 1055 Ὡσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσει].
 ΝΕΑΝ. Βύβη ἀφ' ἧσόν με παῖσαι; ΓΡ. Ποῖ, τάλαν;
 ΝΕΑΝ. Αὐτὴ λαβῶσα κέρυα. ΓΡ. Παιδίαν τίνα;
 ΝΕΑΝ. Πόσος ἔχεις ὀδόντας; ΧΡ. Ἀλλὰ γινώσκω
 Κᾶ' ὄγῳ. ἔχῃ γὰρ τρεῖς ἴσως, ἢ τέταρτος.
 1060 ΝΕΑΝ. Ἀπόπισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
 ΓΡ. Τάλαντατ' ἀνδρῶν, ἔχ ὑγαίνειν μοι δοκεῖς,
 Πλυθὸν με παιῶν ἐν ποσέτοις ἀνδράσι.
 ΝΕΑΝ. Ὅναυ μὲν γ' αἶ, εἰ τις ἐκπλυθεῖ σὺ.
 ΧΡ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ μὲν νῦν καπιλικῶς ἔχῃ.
 1065 Εἰ δ' ἐκπλυθεῖ τῆτο τὸ ψυμίθιον,
 Ὅψῃ κατὰ δὴλα ἔφρεσάπω γε τὰ ῥάκη.
 ΓΡ. Γέρον ἀνῆσ' ἄν, ἔχ ὑγαίνειν μοι δοκεῖς.
 ΝΕΑΝ. Πειρᾶ μὲν ἔν ἴσως σε, καὶ τῆ πιθίω
 Ἐφάπτετά σὺ, λαθάνειν δοκῶν ἐμέ.
 1070 ΓΡ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ὅση ἐμῷ γ', ὦ βδελυρὲ σὺ.
 ΧΡ. Μὰ τῆ Ἐκάτην ἔδῃτα· κανοίμιω γ' ἄν.
 Ἄλλ', ὦ νεανίσκ', ὅση ἐῶ τῆ μείραχα
 Μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΑΝ. Ἄλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
 ΧΡ. Καὶ μὲν κατηγορεῖ γέ σε. ΝΕΑΝ. Τί κατηγορεῖ;
 1075 ΧΡ. Εἰνὸς σ' ὑβριτικῶν Φησὶ, καὶ λέγειν, ὅτι
 Πάλαυ ποτ' ἦσαν ἄλλοιμοι Μιλήσιοι.
 ΝΕΑΝ. Ἐγὼ φεῖ ταύτης ἔμαχῆμά σοι. ΧΡ. Τὸ τί;
 ΝΕΑΝ. Αἰχμωδῶν τὴν ἡλικίαν τὴν σὺν, ἐπεί

Οὐκ.

vf. 1052. Ἄ ε] Interjectio. Eurip. Alceſtide vf. 28.
 ἄ ἄ ἄ ἄ! τί σὺ πρὸς μελάθροισ; Ab ab quid tu apud aedes
 huius facis?

vf. 1055. Εἰρεσιώνην] Erat Ramus olivae ἔριω, lana,
 unde & nomen accepit, comptus. Qualis erat suppli-
 cum ramus, quem praetendebant, κατὰ τὴν ἐρίωσιν
 κλάδον, ut cum Aeschylō dicam ex Supplicibus vf. 22;
 vel ex Eumenidibus vf. 43. ἐλαίας κλάδον λήνῃ ἐσιμμί-
 νον, ἀργῆτι μαλλῶν. Olivae ramus laha coronatus, albo
 villo. Exponchatur autem Athenis pro foribus aedium,
 in memoriam veteris cujusdam Supplicationis publicae.
 Vide Scholasten ad hunc locum, & ad Equites vf. 724.
 & Lexicographos Graecos, & quos auctores ad Hesy-
 chium citavit Schrevelius.

vf. 1056. Διὰ χεῖρας] Vid. vf. 1046. In Lysistrata vf.
 905. σὺ δ' ἄλλὰ κατακλίθῃ μετ' ἐμᾶ διὰ χεῖρας. In

Vespis vf. 1251. Ἴνα καὶ μεθυσοῦμαι διὰ χεῖρας. & alibi.
 Euripides in Electra vf. 504. μῶν τὰμὰ διὰ χεῖρας σ'
 ἀνέμνησαν κακὰ; Num mea mala longo post intervallo in-
 memoriam tibi redierunt.

Ibid. Ποῖ τάλαν;] Id quod vehementer cupiebat ve-
 tula, suspicabatur etiam adolescentem de ludo Venereo
 loqui; itaque dicit: Ubinam ludes, an hic ante oculos
 dominum? Ut in Lysistrata vf. 908. ὦ καταγίλας ἐπι-
 τὸν τὸ παιδίον;

vf. 1058. Πόσος ἔχεις ὀδόντας] Pervertit ludum illum,
 qui dicitur Par. Impar; nam non erat quaerendum quot
 sint; sed utrum Par, an impar numerus: praeterea non
 illum interrogamus, qui nuce, aut tale quid aliud, ma-
 nu tenet, scit enim; sed ille nos interrogat. Quia ve-
 ro edentulam anum vult ridere, ipse interrogat. Quot
 illa habeat, non nuce, sed dentes; sciebat enim ipsam
 met

- 1050 AN. Minime. Sed semper incompositis fuit moribus.
 JUV. O rex maris Neptune, & Dii seniles,
 Quantum rugarum in facie habet! AN. Ah ah!
 Facem mihi ne admoveas. CHR. Recte sane dicit;
 Si enim ipsam vel unica scintilla comprehenderit,
 1055 Tanquam antiquum oleae ramum ipsam comburet;
 JUV. Visne aliquantisper mecum ludere? AN. Ubi, miser!
 JUV. Isthic, sumtis nucibus. AN. Quemnam ludum?
 JUV. Quot habes dentes? CHR. Sed cognoscam
 Ego etiam; habet enim tres fortasse aut quatuor.
 1060 JUV. Solve *nuces*: nam unicum tantum molarem gestat.
 AN. Homo miserrime! non videris mihi esse sanæ mentis,
 Qui labrum ex me facis coram tot viris.
 JUV. Equidem tibi prodesset, si quis te lavaret.
 CHR. Non sane, quia nunc mangonice sese habet;
 1065 Si vero abluatur ista cerussa,
 Videbis manifeste faciei rugas.
 AN. Cum sis homo senex, infanis, uti video.
 JUV. Fortasse attentat te, & papillas
 Contrectat tuas, existimans hæc se clam me facere.
 1070 AN. Haud meas quidem, non scelestæ, ita me Venus amet.
 CHR. Non sane, ita mihi Hecate propitia sit: nam utique infanirem.
 Verum tamen, o adolescens, non finam adolescentulam ut
 Odio habeas istam. JUV. Ego vero etiam deperio.
 CHR. Atqui te accusat. JUV. Qua in re accusat?
 1075 CHR. Ait te petulantem esse, & dicere,
 Olim fortes fuisse Milesios.
 JUV. Ego de hac tecum non contendam. CHR. Quid ita?
 JUV. Respectu ætatis tuæ, nam

Nun-

met nunquam se daturam fuisse ludibrio ita, ut interrogaret: *Quot habeo dentes?* Ut quæ nec interrogata deinde vult respondere.

vf. 1060. Ἀπότισον] Qui interrogatus non divinaverit, solvit totidem nucas, quot ille manu tenebat, qui interrogaverat; cum ergo Chremylus non divinaverit, quot habeat dentes vetula, quæ unum tantum habebat; unus dens Chremylo elidendus erit, ut solvere possit. Talis est sal Atticus.

Ibid. Τέμορον] Pollux Lib. 19. ubi describit Personas Comicas, dicit inter vetulas fuisse & τὸ οἰκὸν γελάδιον, Domesticam sive umbraticam vetulam; & ita describit: τὸ δὲ οἰκὸν γελάδιον, σιμὸν, ἐν ἑκάτερα τῇ σιαγόνι ἑκαστῶθεν διὰ δύο ἰχλ. γομοίους — *stima est, & in utraque maxilla, bives habet dentes molares.* Neape & hinc

patet hanc Comoediam proxime accedere ad novam: de qua ibi Pollux agit.

vf. 1062. Πλουτόν] Ita me perfundis conviciis, quasi essem labrum, in quo fullones vestimenta fordidata perfundunt aqua. Ita usurpatur verbum πλύνω ab Atticis. Vide in Acharn. vf. 381.

vf. 1064. Κατηλιὰς] Quia hæc vetula erat *λεμυθία καταπιπλαμένη*, ut illa anus in Eccles. vf. 875. *fucobilita*; comparat illam cum *fucosis*, ut Cicero loquitur, & *fallacibus mercibus mangonum.*

vf. 1068. Πειρά] Vide supra vf. 150.

vf. 1071. Μὰ τὸν Ἑκάτην] Quia vetula *invenusta* & minime *παρορδισθε* juraverat *per Venerem*; corrigit eam, & *per Hecaten* nocturnam Deam jurat.

vf. 1076. Πάλα, ποτ'] Supra vf. 1003.

- Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τῶτ' ἐπέτρεπον ποιῆν.
 1080 Νυῦ δ' ἀπιθι χαίρων συλλαβῶν τ' μείραχα.
 ΧΡ. Οἶδ' οἶδα τ' ἰέν· ἐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
 Εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. Ὁ δ' ὄπιτρέφων ἐπὶ τίς;
 ΝΕΑΝ. Οὐκ ἂν διαλεχθεῖν διασπεκλωμένη
 Ὑπὸ μείων ἐπῶν γε καὶ τειχιλίων.
 1085 ΧΡ. Ὅμως δ', ἐπειδὴ καὶ τ' οἶνον ἤξιες
 Πίνειν, σιωκποτέ' ἐπὶ σοὶ καὶ τ' τρύγα.
 ΝΕΑΝ. Ἄμ' ἐπὶ κομιδῇ τρυγῆ παλαιὰ καὶ σαυρά.
 ΧΡ. Οὐκ ἐν τρύγοιπ ταῦτα πάντ' ἰάσει.
 ΝΕΑΝ. Ἄμ' εἴσθ' εἴσω· τὰ θεῶν γ' βύλομαι
 1090 Ἐλθὼν ἀναθῆναι τὴς φεράνης τῆσδ', εἰς ἔχω.
 ΓΡ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτὰ καὶ φεράσαι πι βύλομαι.
 ΝΕΑΝ. Ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσαιμι. ΧΡ. Θάρρη, μὴ φοβῶ.
 Οὐ γ' βιάσει. ΝΕΑΝ. Πάνυ κελεύς τοῖσι λέγεις.
 Ἴχανόν γ' αὐτῶν ὑπεπίθην χροῖον.
 1095 ΓΡ. Βάδιζ'· ἐγὼ δέ σε κατόπιν εἰσερχομαι.
 ΧΡ. Ὡς βύτονος, ὦ Ζεὺ βασιλεῦ, τὸ χραῖδιον,
 Ὡσπερ λεπὰς τὰ μειρακίω περσίσχε).

ACTUS QUINTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ.

Τὶς ἔσθ' ὁ κόπλιον τ' θύραν; τίτι τί ἦν;
 Οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύμιον

1100 Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ. ΕΡΜ. Σέ τοι, σέ τοι

Λέγω,

vf. 1080. Συλλαβῶν] In Eccles. vf. 1132. ἕμας δ' ἐκέλευε συλλαβεῖσθαι μ' ἢ γυνὴ ἄγειν σε. Sophocles in Trachiniis vf. 1151. παίδων δὲ τῶν μὲν συλλαβῶν αὐτὸ στίχοι. Ex filiis autem quosdam secum abducos ipsa alit. Idem in Philoctete vf. 579. ἐκπλῆ, σάβων συλλαβῶν, ἐκ τῆσδε γῆς· corripere seipsum ex hac terra & aliosum naviga.

vf. 1083. Οὐκ ἂν διαλεχθεῖν] in Nubibus vf. 424. εἰδ' ἂν διαλεχθεῖν ἀτεχνῶς ποιεῖ ἄλλοις.

Ibid. Διασπεκλωμένη] In Lyfistrata vf. 152. εὐροῖντ' ἂν οἱ ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπεκλῶν. Ita enim legitur in Editione Farrei, non σπλεκῶν.

vf. 1086. Συνεκπέσει] Pluraliter. In Nubibus vf. 726. εἰ μαλθακίσι, ἀλλὰ περικαλυπθῆναι εὐρησι γὰρ νῦν ἀποσηρητικός. & alibi.

Ibid. Τρύγα] Horatius: Diffugiunt caedis cum faece siccatas amici.

vf. 1087. Σαυρά] Allegorice significat ipsam Vetulam. ad quam supra etiam vf. 1035. dicebat κατασίσηπας· σαυρὰ autem derivatur à σάπια. In Ecclesiastis etiam Juvencula dicit ad vetulam: ὦ σαυρὰ, vf. 882. In Vespis vf. 1378. aliquis ad Senem dicit: ἄγειν ταύτην λαβῶν [μέλλω] ἀφελόμενος σε, καὶ νομίσας εἶναι σαυρὸν, καὶ δύνασθαι θῆναι.

vf. 1094. Ὑπεπίθην] Scholiastes: ἀντὶ τῆ κατεπίθην. Etymologus asserens diverforum opiniones, unde πατὴρ dicatur, inquit: οἱ δὲ, ὅτι κατὰ συνήθειαν πῖπτα λέγουν ἀντὶ τῆ φίλῃ. Alii autem ajunt, quia soleant πῖπτα dicere pro φίλῃ osculari. Glossae: πῖπτα Abba. Eaedem:

Abba

- Nunquam alteri permisissim ut hoc faceret.
- 1080 Nunc abi laetus accepta adolescentula.
 CHR. Novi mentem tuam, novi; non amplius forte vis
 Esse cum ipsa. AN. Quis autem est permissurus, ut hic me accipiat?
 JUV. Non sollicitarem sane animum subagitatam
 Inde a tredecies mille annis.
- 1085 CHR. Attamen quoniam vinum non dedignatus es
 Bibere, etiam fex tibi exhaurienda erit.
 JUV. Sed haec fex est nimis vetus & putris.
 CHR. Ergo colum istis omnibus medebitur.
 JUV. Sed abi intro: Deo enim volo
- 1090 Ingressus dedicare coronas istas, quas habeo.
 AN. Ego vero ei etiam aliquid dicere volo.
 JUV. At ego jam non intrabo. CHR. Bono animo es, nihil time.
 Non enim tibi vim inferet. JUV. Recte ergo mones.
 Nam satis multo tempore eam basiavi.
- 1095 AN. I; at ego pone te ingrediar.
 CHR. Quam pertinaciter, ô Rex Jupiter, haec anicula
 Velut ostreum adolescenti adhaerefcit.

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

C A R I O, M E R C U R I U S.

- CAR. Quis est, qui pulsat fores? Quid hoc est?
 Nemo, ut videtur pulsat: sed nimirum ostiolum
 1100 Sic temere fonitu edito gemit. MERC. Tibi, tibi inquam

Dico,

Abba πέρτα, πέρτα. Itaque πέρτα proprie esset oscu-
 lari patrem: Sive, *Abbasiare* aut *Abasiare* ut ita dicam;
 aut usitate, *Basiare*: quod sane eadem ratione atque
 Graecum verbum videtur formatum esse, nisi quod
 prima litera sit ablata. Videtur autem in Aristophanis
 loco non *ὀπιπίσαν*, sed *ὀπιπίσαν* legendum esse, ut
 est apud Etymologum, qui adducit hunc versum, loco
 citato; nisi quod ibi pro verbo composito est sim-
 plex.

vf. 1097. *ὄσπερ λεπὰς*] Etiam in *Vespis* vf. 105.
ὄσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κύνι. Synesius *Epist.* 4.
ὃ δὲ λεπὰς ὄσπρον ἔστι κολών· ὄσπερ ἰσπιδὼν λάβεται πέρτας,
ἀπικυρίζεται. *Lepas* autem est ostreum cavum, quod ubi pe-
 tram prebenderit, firmiter inhaerefcit.

vf. 1098. *τίς ἰσθ' ἰ*] In *Nubibus* vf. 133. *ὅλλ' ἰς*
κίρακας· τίς ἰσθ' ὁ κῶλας τὴν θύραν; In *Ranis* vf. 38.
τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν· ὡς Κενταυρικῶς ἐπάταξ' ἔστις, εἰ-
πέ μοι, τῆτο τί δὲ; & alibi. Apud Plautum etiam multa
 sunt loca, ubi miseris illis foribus exitum Comicum
 asseritur: ubi toto convelluntur cardine: ubi nullum
 compendium fit pulsandi.

vf. 1100. *Κλαυσία*] *Flet janua*, quia Mercurius tam
 valide pulsaverat. Est autem *profopopoeia*, qualis illa
αἰ κνήμαί σου βοᾶσιν. supra vf. 276.

Ibid. *Σὺ τοι, σὺ τοι λέγω ἀδελμῖνον*] Apud Euripi-
 dem in *Iphigenia Aulidis* vf. 863. *Servus: ὃ ξὺν Ἀισκῆ*
γένεθλον, μείνον, ὡς σὺ τοι λέγω τ' εἶπες γενῶτα παῖδα·
Ὁ ἰσπες Αἰακί προγενίης, μανε, μανε το ἀππλο, το ἰνquam

Dico.